

Τί είναι και τί δεν είναι Σταυρός στην οικογένεια;

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Ερώτηση: Πιστεύετε ότι χρειάζεται κά-ποιος να σταυρωθεί, να σταυρώνεται καθημερινά μέσα στο γάμο, μέσα στην κοινωνία, μέσα στην ιστορία περιμένοντας την ανάστασή του ή προς το τέλος της ζωής, στη μετά θάνατον ζωή;

Απάντηση: Εγώ θα ήθελα να μεταθέσω λίγο το κέντρο βάρους της ενδιαφέρουσας ερωτήσεώς σας, από το πότε έρχεται η ανάσταση στο πώς νοούμε τη Σταύρωση. Θα πάω πιο πριν, διότι η εμπειρία μου είναι ότι γίνεται πολύ κακή χρήση της έννοιας και του όρου της Σταυρώσεως και του Σταυρού μέσα στις οικογένειες.

Ας μη ξεχνάμε από που δανειστήκαμε αυτή τη λέξη, τή δανειστήκαμε από τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τό πρότυπο τοῦ πάθους και τοῦ πόνου ενός ἀπολύτως ἀναμάρτη -του, δηλαδή ἀπολύτως ἀναίτιου γι' αὐτό πού τοῦ συνέβαινε.

Θεωρῶ λοιπόν ὅτι μπορεί νά χρησι-μοποιεῖ τόν δρο Σταυρός κάποιος γιά μιά κατά-σταση και νά πεί «εἶναι ὁ Σταυρός μου» ὅταν ὁ ἴδιος εἶναι ἀπολύτως ἀμέτοχος και ἀναίτιος σ' αὐτό πού τοῦ συμβαίνει. Τό νά πεθάνει ξαφνικά ὁ σύντροφος εἶναι σταυρός, ἢ ὅταν ἀρρωστήσει βαριά, πράγμα πού θά ἐπιβαρύνει

και τόν άλλο επίσης, είναι σταυρός για τόν άλλον ή αντίστοιχες καταστάσεις με τά παιδιά κ.τ.λ. ή με τήν προσωπική μας υγεία ή ενα άλλο θέμα σοβαρό τής ζωής μας. Τό νά ονομάζουμε όμως σταυρό, όπως συμβαίνει συνήθως, μιά κατάσταση κακής συμπεριφοράς του συζύγου ή τής συζύγου στην οποία έγω έχω τό 50 ή 60 ή 70%, συμμετέχω σ' αυτή και υποδουλίζω αυτή τήν κατάσταση, αυτό όχι απλώς είναι λάθος αλλά είναι και βεβήλωση τής έννοιας του Σταυρού.

Η πείρα στις σχέσεις τών ζευγαριών δείχνει ότι είμαστε σέ πολύ μεγάλο βαθμό υπαίτιοι για τήν κακή συμπεριφορά του άλλου, χωρίς νά τό καταλαβαίνουμε. Είναι αυτό πού είπα πριν για τήν κρίση στο γάμο, όπου ό άλλος γίνε-ται ό έχθρός μας και του τά φορτώνουμε όλα.

«Αυτός είναι έτσι, καλά έχω κι έγω κάτι λίγο, αλλά αυτός ό άνθρωπος είναι προβληματικός, είναι και από τό χαρακτήρα του» και μπορεί ή δική μου τάση νά είναι τέτοια πού νά τόν έξορ-γίζει τόν άλλο, νά τόν πνίγει, νά τόν φέρνει σέ άδιέξοδα και άντιδρά μέ τόν τρόπο πού έμαθε νά άντιδρά, μέ φωνές, μέ θυμό, μέ βρισιές κ.τ.λ.

Λοιπόν, είναι μεγάλο τό θέμα για νά τό αναλύσουμε τώρα μέ παραδείγματα, πώς μπορεί έμείς νά συντελοϋμε στην κατάσταση του άλλου, αλλά απλώς τό λέω για νά τό κρατήσουμε. Μήν είμαστε εύκολοι νά ονομάζουμε κάτι Σταυρό. Από τή στιγμή πού θά αφαιρέσουμε μερικές τέ-τοιες περιπτώσεις, δέν μιλάμε συνακόλουθα για Ανάσταση, ή μιλάμε αλλά, άν μεταθέσουμε εκεί τήν έννοια του Σταυρού, τότε ξέρετε ποιός είναι ό Σταυρός μας; Ό Σταυρός μας είναι νά μπορέ-σουμε νά ανακαλύψουμε έμείς τί μάς συμβαίνει, ό Σταυρός είναι νά διορθώσουμε έμείς τό χα-ρακτήρα μας. Έκεί ταιριάζει μέ τήν έννοια του Σταυρού περισσότερο γιατί τόν χαρακτήρα μας δέν τόν δημιουργήσαμε έμείς, αλλά τότε όμως αλλάζει τό κέντρο βάρους και δέν λέμε «ό Σταυ-ρός μου είναι ό σύντροφός μου», λέμε «ό Σταυρός μου είμαι έγω, μ' αυτά πού έχω, τά κουσούρια πού έχω».

Οι άγιοι αυτό τό φρόνημα είχαν. Οι άγιοι είχαν τή νοοτροπία ότι ζουν μέσα στον παράδει-σο και ότι μόνο αυτοί είναι τό πρόβλημα, μόνο αυτοί έχουνε πάνω τους αμαρτίες και πάθη. Απέχουμε έμείς άπ' αυτό, αλλά τουλάχιστον άς μήν χρησιμοποιϋμε τή λέξη Σταυρός σ' αυτές τις περιπτώσεις. Έάν δούμε σαν Σταυρό αυτά τά ζητήματα τότε θά άκολουθήσει Ανάσταση όπωσδήποτε και ή Ανάσταση μπορεί νά μήν έχει τή μορφή μιάς θεαματικής άλλαγής στο χαρακτή-ρα ή στις

σχέσεις του ζευγαριού, πού καμιά φορά τήν έχει κι αυτή τή μορφή, αλλά μπορεί νά είναι αυτή ή ήρεμη και διαρκής γλυκιά παρηγοριά και βοήθεια και στήριξη πού ή χάρη τοῦ Θεοῦ στέλνει.

Περιοδικό Αγία Ζώνη, Τεύχος Αυγούστου 2012

π. Βασιλείου Θερμού

Πηγές: katafigi.gr - orthodoxigynaika.blogspot.gr